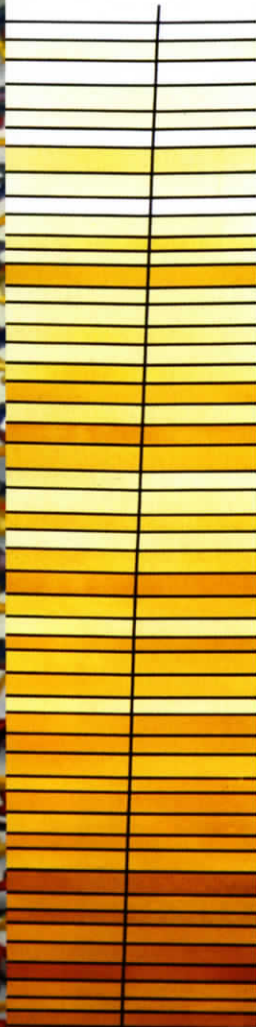

“Maar woorden zij zeggen het niet” is één van de veelzeggende tekstfragmenten die Anke Kuypers verwerkte in het kunstwerk dat geïntegreerd is in de entree van de plaats van samenkomst.

“Maar woorden zij zeggen het niet.”

*Detail van het kunstwerk
in de entree van het gebouw.
De tekst is in het glas
gestraald en daarna met
glasverf ingekleurd*

Kunstenares: Anke Kuypers,
Boelenslaan

De kunstenaar koos voor deze plaats, omdat zij elk kunstwerk ziet als een begin: een aanleiding tot een ervaring; een beeld waaraan de beschouwer op verschillende niveaus zijn gedachten kan verbinden. Het kunstwerk in de entree markeert 'de ontmoeting' in diverse betekenislagen, waaronder die van overgang tussen binnen- en buitenwereld, die van de overgang naar de nieuwe plaats van samenkomst en die van de dialoog. Het kunstwerk bevat nog diverse andere teksten, ontleend aan weekbrieven, Kerstdeclamatoria en de bundel 'Een vonk die het hart raakt'.

Zichtbaar zijn drie hardglazen platen van 12 mm dik, van elkaar gescheiden door een ruimte van eveneens 12 mm. De buitenzijden van de buitenste glasplaten zijn onbewerkt. In de vier overige zijden zijn de teksten gestraald en vervolgens ingekleurd met glasverf in verschillende kleuren. De regels zijn met de hand geschreven, aan elkaar verbonden en herhaald. Ze blijven als teksten herkenbaar, maar krijgen als geheel het karakter van een tekening. Daarmee ontstaat een subtiele spanning tussen het belang van de verbale cultuur die zo belangrijk is binnen Het Apostolisch Genootschap en het bewustzijn dat de woorden van ondergeschikt belang zijn. De teksten zijn aangebracht in twee verticale banen, daarmee herinneringen aan de historische schriftrol oproepend. Door de opbouw lijken de kleuren, en daarmee de betekenissen, met elkaar te interfereren. In de gekozen constructie worden de teksten bovendien als het ware geconserveerd.

Kunstenares Anke Kuypers ontwierp ook, als vervolgoopdracht, het glas-in-lood. Zij wilde de raampartijen een reflectie laten zijn van de rijk geschakeerde gebeurtenissen en emoties die in de plaats van samenkomst passeren. De hoge ramen aan weerszijden functioneren als gepaarde tegenstellingen: licht-donker, vreugde-rouw, hoop-wanhoop, blijdschap-ernst. In het kleurenspectrum vormt elk paar een nagenoeg complementaire combinatie. De donkere ramen verlopen van donkerblauw tot donkerrood, de lichte ramen 'voegen zich' in tinten tussen oranje-geel en groen-geel. In elk raam verloopt de kleur van beneden naar boven, van een sterke naar een zwakkere tint. Heel fijn is de verticale lijn van het lood, die de horizontale lijnen steeds onder een andere hoek doorsnijdt. Zo houden rust en dynamiek elkaar mooi in evenwicht.

